

muner, medens de 797 Kommuner, da det var overladt til et frivilligt Skøn, om de vilde yde Tilskud eller ej, undlod dette. Man vil saaledes forstaa, at det er ikke helt grebet ud af Luften, naar vi fra mit Partis Side stiller os i høj Grad skeptiske overfor den Hjælp, som vil blive arbejdsløse til Del fra Kommunerne, naar det er overladt til disses frie Skøn.

Lovforslaget understreger jo, at der hovedsagelig skal ydes Hjælp til Familieforsørgere, og den højtærede Indenrigsminister understregede det ved Forelægningen af Lovforslaget, ligesom ogsaa de ærede Ordførere for de to Partier, der støtter Regeringen, i høj Grad fremhævede dette. Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige, at jeg gennem mange Aars Erfaring med Hensyn til Arbejdet indenfor Arbejdsløshedskasser ved, hvorledes de unge Mennesker mange Steder er mere end uheldigt stillede. Navnlig under de nuværende Boligforhold er de unge Mennesker Genstand for et ganske voldsomt Optrækkeri fra ærede Medborgeres, eller jeg maa maaske i denne Forbindelse snarere sige ærede Medborgerinders Side. Alene til deres Husleje gaar i Øjeblikket Halvdelen eller mere end Halvdelen af deres Understøttelse, og man vil derfor forstaa, at disse unge er ganske overordentlig uheldigt stillede. Skal vi nu naa dertil overhovedet ikke at yde dem nogen Hjælp? Naar de slet ingen Understøttelse har, saa ved jeg virkelig ikke, hvad de skal leve af. Man siger ganske vist: Ja, men de kunde have lagt saa meget op fra den gode Tid, saa at de kunde have set Vinteren i Møde. Nu ved vi jo nok, at unge Mennesker er aldrig saa forudseende, som de skulde være, men dertil kommer, at heller ikke de Lønninger, de har haft, har været saa svimlende, at de kunde lægge større Summer op til at gaa en Vinter i Møde med. Og navnlig da, naar der er Tale om Fag, hvor de i længere Tid har gaaet arbejdsløse — det er altid de unge Mennesker, der først bliver arbejdsløse, det er heldigvis saaledes, at det altid er Familieforsørgerne, der sidst kommer bort fra en Arbejdsplads, saaledes som Tilfældet har været i Bogtrykfaget og ogsaa i andre Fag — og altsaa overhovedet ikke har kunnet tjene noget i den Tid, hvor de skulde have lagt noget op. Man vil da forstaa, at naar deres Understøttelse er løbet ud, og der ikke ydes dem nogen Hjælp hverken fra Statens eller fra Kommunens, fra det offentliges Side, saa har de ikke andet Valg end enten at slaa ind paa Forbryderbanen, hvis de vil leve, eller ogsaa at gaa ud af Livet, hvis de synes, det er bedre.

Men Samfundet kan dog ikke være tjent med, at en hel Del unge Mennesker for overhovedet at eksistere slaar ind paa Forbryderbanen. Mon dette ikke vilde være en daarlig Samfundskonometri?

Men heller ikke dette, at man i Hovedsagen vil tage Hensyn til Familieforsørgere, heller ikke dette beroliger mig overfor Lovforslaget. Thi i Loven af 30. November 1918 var der en Bestemmelse, hvorefter man gennem Hjelpekasserne skulde yde et Børnetillæg til Familieforsørgerne. Det var ikke overladt til det frie Skøn, men jeg har dog ude fra Landarbejderforbundets Arbejdsløshedskasser faaet en Række Oplysninger om, at de har maattet ligge og slaas med Kommunerne for at faa disse til at betale det, som de i Henhold til Loven skulde betale til arbejdsløse Medlemmer. Gaar det saaledes, naar man har en Lov, som Kommunerne skal rette sig efter, en Lov, som siger, at man skal yde et vist Tilskud, hvorledes tror man da, at det vil gaa, naar det bliver overladt til et frivilligt Skøn?

Alle disse Grunde gør, at mit Parti ikke med Glæde er i Stand til at stemme for dette Lovforslag. Naar vi, naar sidste Behandling er tilendebragt, alligevel vil gøre det, er det ud fra den gammelkendte Læresætning, at mellem to Onder vælger man det mindste, og naar man staar mellem Valget: enten slet ingen Hjælp at faa eller at faa en Hjælp, selv under de alleruheldigste Former, ja, saa vælger man naturligvis det sidste.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan takke for den Modtagelse, som det høje Ting har givet disse to Forslag, og jeg skal i al Korthed gøre nogle Bemærkninger til de faldne Udtalelser.

Jeg vil gerne sige til det ærede 5te Medlem for 4de Kred (Stensballe), som fremhævede de Erfaringer, han havde gjort med Hensyn til lignende Forhold, at jeg ogsaa har god Tillid til, at det vil lykkes gennem Forhandlingerne om de Regler, der skal træde i Kraft, at faa saa vel formede Regler, at man ogsaa i de store Byer vil kunne administrere hele denne Sag. Man har adskillige Erfaringer fra tidligere Tid, da man opererede paa lignende Omraader, som man vil komme til efter de her foreliggende Lovforslag.

Det ærede 11te Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) omtalte Lovforslaget om Statsstøtte til Iværksættelse af Arbejder og udtalte Haab om, at det Udvalg, der omhandles i Lovforslagets § 3, ikke maatte blive et Forhalingsudvalg. Ja, det er ogsaa mit Ønske, at Arbejdet skal gaa meget hur-